

Ett hål i väggen för livsnjutare

Att säga att han förverkligat en dröm låter som en sliten klyscha. Men det är sant: Robert Hedman är en fri och lycklig man. Tillsammans med bästa kompisen Patrik lever han på att sälja kaffe och cigarrer.

■ Robert och Patrik äger kaffebaren Cigarren som ligger mellan restaurang Gillestugan och Burger King på Järntorget i Göteborg.

När jag kommer gående över torget en fredag i början av februari håller Robert just på att låsa upp ytterdörren. Klockan är tio och solen har nyss orkat upp över taken i Haga.

Robert är lång och mörkhårig. Han småpratar med några hantverkare som kommit för att byta ut ett av Gillestugans stora fönster som krossats under natten.

– I det här jobbet är ingen dag den andra lik, säger Robert till mig. Alltid händer det något!

Han talar fort och energiskt; det här är en kille som vågar gå rakt på sak, tänker jag.

Några krossade skyltfönster har han inte haft på Cigarren. Men en gång var det några killar som målat graffiti på glaset – och gjort misstaget att sätta dit sina signaturer.

– Då spårade jag upp dem och tog ett snack med deras föräldrar. Sedan dess har jag inte haft några problem.

■ Det första jag ser när jag kommer in i lokalen är den stora blänkande kaffemaskinen. Här kan man välja mellan en Espresso, Cappuccino, Latte, Macchiato och ytterligare ett antal sätt att dricka kaffe som jag inte visste fanns.

– Nio av tio av våra kunder är stamkunder, berättar Robert. Jag tror folk kommer tillbaka hit för att de blir igenkända. Vi försöker komma ihåg vad var och en brukar vilja ha.

Cigarren har plats för trettio gäster och

möbleringen är stram med runda bord och höga stolar.

I taket hänger två stora ljuskronor och i ena hörnet av rummet finns en så kallad fumidor, ett litet inglasat utrymme med konstant luftfuktighet på sjuttio procent och en temperatur runt sexton grader. Där förvaras hela utbudet av cigarrer väl synliga i vackra trälådor.

■ Robert och Patrik har valt att renodla sin affärsidé med kaffe och cigarrer. De har inga smörgåsar som kan bli liggande, inga stora och dyra kylanläggningar och inga besök av hälsovårdsmyndigheterna

I lokalens enda synliga kylskåp står Coca-Cola och folköl för de törstiga och på disken erbjuds exklusiv belgisk choklad för den som vill ha något sött till kaffet. Jag frågar om det är kaffet eller cigarrerna som ger pengar?

– Vi lever på hela konceptet, säger Robert. Kaffeförsäljningen är jämn över hela året, medan cigarrerna är mera säsongsbetonade. Inför jul och

nyår säljer vi mycket cigarrer.

När han själv får välja röker han helst en Davidoff – för den mjuka och aromatiska smakens skull. Och då gärna tillsammans med ett glas konjak.

Är det framtiden för Cigarren undrar jag: Kaffe, cigarrer – och konjak?

– Jag vet inte, säger Robert. Det är klart att konjak och cigarrer hör ihop, men med sprit kan det lätt bli stökigt, och då riskerar vi att tappa bort den atmosfär som vi har i dag.

■ Robert och Patrik jobbar var sin vecka. Det är en bra lösning tycker de; den vecka de är lediga har de gott om tid att träffa sina barn.

Men den vecka de jobbar blir det nästan ingen ledighet alls. Arbetsdagen börjar vid tio-tiden på morgonen och slutar ofta inte förrän

---

**”Det som
det här jobbet
givit oss
är två skils-
mässor.”**

vid tiotiden på kvällen. På helger och sommartid kan de bli kvar till långt efter midnatt.

– Ibland håller vi öppet så länge vi har kunder kvar. Det är en del av vår frihet och det passar mig.

Robert är 39 år. Jag tänker för mig själv att det måste vara svårt att kombinera det liv han lever med familj och barn.

– Det som det här jobbet givit oss är två skilsmässor, säger han. Det är svårt att hitta en kvinna som står ut med att man kommer hem och är dödstrött efter tolv timmars arbete sju dagar i sträck.

■ Tidigare jobbade Robert i garderoben på restaurang Gillestugan. Utöver att ta hand om gästernas kläder sålde han cigaretter. Efter ett tag utökade han sortimentet med cigariller och cigarrer.

En dag blev lokalen intill Gillestugan ledig. Robert tog kontakt med kompisen Patrik och tillsammans bestämde de sig för att satsa.

– Vi hade hört att torget skulle byggas om och insåg att detta var ett kanonläge som vi inte fick missa. Någon annan plats med samma atmosfär som Järntorget finns inte i hela Göteborg.

De började med att måla om lokalen från golv till tak. Sedan skissade de och gjorde det mesta av inredningen själva.

– Jag har svårt att lämna bort och betala för det som jag kan göra själv, säger Robert.

Att han är utbildad inredningsnickare förklarar det proffsiga intrycket. Det glänser i de mörkbetsade och lackade träytorna och den

stora spegeln längs ena väggen förstärker känslan av klass och finesse.

Cigarrens stil är kontinental, säger jag; sådana här hål i väggen där man kan ta sig en kaffe på stående fot finns runt om i hela Europa, men har länge varit sällsynta i Sverige. Jag får medhåll av Nina från Polen.

– När jag kommer hit känner jag mig hemma; jag kunde lika gärna vara i Milano, Lisabon eller Warszawa, säger Nina.

■ Utanför fönstret cyklar en ung kvinna förbi på en gammal cykel.

Robert gör i ordning en cappuccino till en välklädd man i trettioårsåldern som just kommit in. Det pyser och ångar om kaffemaskinen när Robert skummar mjölken.

I tv-apparaten i taket visas dagens börskurser varvat med aktuella odds på travet. Ur högtalarna kommer stillsamma, tillbakalutade blå toner.

– Jag spelar alltid blues när jag jobbar, förklarar Robert.

Jag frågar om han tror att han står kvar bakom disken på Cigarren tills han blir pensionär?

– Jag vet inte, säger han. Det viktigaste med det här stället är min och Patriks relation. Vi är som två bröder; även om vi tjarar och bråkar med varandra ibland så har vi en vänskap i boten som vi är rädda om.

LARS NETTERFORS

lars@netterfors.se